

International Scientific and Practical Conference «Scientific Community: Interdisciplinary Research» (January 26-28, 2021). Hamburg, Germany: Busse Verlag GmbH, 2021. P. 174–179.

2. Рагуліна І.І. Організація внутрішнього аудиту на підприємстві // Матеріали П'ятої Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Управління розвитком соціально-економічних систем». – Харків: ХНТУСГ, 2021. С. 167–170.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Скотаренко В.С., Савченко І.П., гр. ОА20-з5м,
Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. **М.А. Крутько**
Державний біотехнологічний університет

Значення облікової політики недооцінюється багатьма підприємствами, до розробки облікової політики вони відносяться формально, не вивчають наслідки застосування тих чи інших її елементів.

Організація бухгалтерського обліку на підприємстві є заздалегідь розробленою системою заходів, умов та елементів щодо побудови бухгалтерського обліку. Тому у зв'язку з цим зростає роль облікової політики підприємства, яка складається з урахуванням специфіки роботи підприємства, його структури та інших умов.

Згідно МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», облікові політики – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності [1].

В Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» наводиться таке визначення: облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності [2].

Обрана підприємством сукупність способів ведення бухгалтерського обліку не повинна суперечити законодавчим і нормативним документам, прийнятим на різних рівнях регулювання бухгалтерського обліку в Україні. У той же час кожне підприємство має право на основі аналізу та з урахуванням своїх особливостей самостійно формувати оптимальне поєднання застосовуваних способів ведення бухгалтерського обліку.

На формування облікової політики впливають безліч факторів, у тому числі: форма власності та організаційно-правової форми господарської діяльності; розмір підприємства (обсяг випуску продукції, обсяг продажів, середньооблікова чисельність працівників та ін.); особливості діяльності (технологічні, комерційні, фінансові, управлінські); кадрове забезпечення (рівень кваліфікації персоналу, в тому числі бухгалтерського); наявність оргтехніки та програмного забезпечення та ін.

Основна мета діяльності підприємства може бути досягнута тільки в разі правильно організованої системи бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю, який, в свою чергу, залежить від обраних методів обліку та правильного розподілу прав і обов'язків персоналу підприємства.

Зміст облікової політики включає організаційний і методичний аспекти. В організаційно-технічній частині облікової політики розкриваються: форми первинних облікових документів, робочий план рахунків; графік документообігу і контролю за господарськими операціями; порядок проведення інвентаризації активів і зобов'язань організації; інші рішення, необхідні для організації бухгалтерського обліку. У другій частині облікової політики – методичній – описують способи ведення бухгалтерського обліку. До таких способів, зокрема, відносяться способи оцінки запасів, способи амортизації основних засобів, НМА та інших активів, способи обліку витрат і калькулювання собівартості продукції, варіанти розподілу і використання чистого прибутку, порядок нарахування і виплати дивідендів та ін.

Процес формування облікової політики підприємства не закінчується її розробкою, а триває протягом усього періоду існування підприємства. Після розробки облікової політики її необхідно регулярно переглядати та удосконалювати. Підвищення якості облікової політики полягає в поліпшенні її характеристик за такими критеріями, як: повнота, несуперечливість, обґрунтованість і раціональність методів обліку і ін.

Отже, процес формування та удосконалення облікової політики є важливим інструментом в процесі управління підприємством. Науково-обґрунтований підхід до розробки облікової політики дозволяє підприємствам оптимізувати бухгалтерський облік, організувати ефективну роботу на підприємстві та досягти поставлених цілей.

Інформаційні джерела:

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_020

2. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996 – XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/996-14>

СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ ОБЛІКУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Слепцова Ю.А., гр. ФБСС 4-2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.Ю. Скоромна**
Державний біотехнологічний університет

Облік в системі управління підприємством є досить актуальною темою для дослідження, він відображає діяльність підприємства за попередні роки, забезпечує інформацією відповідальних осіб на всіх рівнях управління, для здійснення результативної діяльності підприємства. Тож основна мета обліку, забезпечити інформацією для прийняття важливих рішень для розвитку підприємства у майбутньому.

Зміст управлінського обліку індивідуальний для кожного підприємства, адже кожна організація має свій вид діяльності та мету.

Облік в системі управління має важливе значення, німецький вчений І.Ф. Шерр писав, що “Бухгалтерський облік - непогіршний суддя минулого, необхідний керівник сучасного й надійний консультант майбутнього кожного підприємства”.

Бухгалтерський облік забезпечує вимірювання господарських операцій, реєстрацію їх в облікових реєстрах для подальшого використання інформації, також важливим елементом є обробка інформації, зберігання та узагальнення даних. Потім інформацію формують в звіти та передають відповідальним особам, які її аналізують та приймають управлінські рішення. Кожен з цих етапів є важливою ланкою для формування дохідності, стабільності та конкурентоспроможності підприємства, подання достовірної інформації, проведення правильного аналізу та прийняття оптимальних рішень, є запорукою розвитку підприємства.

У системі управлінського обліку об’єкти визначаються суб’єктами на основі облікових процесів, а саме: витрати на виробництво, собівартість продукції, використання виробничих і трудових ресурсів, облік доходів зі сторони контролю й оптимізації їх використання, фінансові результати.